

DOI: 10.31866/2617-2674.3.2.2020.217660

**МАГІСТЕРСЬКИЙ ФОТОМИСТЕЦЬКИЙ ПРОЄКТ
«СЮРРЕАЛЬНЕ СУЧАСНОЇ ДІЙСНОСТІ:
ЛЮДИНОМІРНИЙ КОНТЕКСТ»****Володимир Кукоренчук^{1а}, Антоніна Гутевич^{2а}**

¹ заслужений діяч мистецтв України, професор кафедри кіно-, телемистецтва;
e-mail: vkukorencuk@gmail.com; ORCID: 0000-0002-0162-6596

² магістрант кафедри кіно-, телемистецтва;
e-mail: antonina.gutevich@gmail.com; ORCID: 0000-0002-0555-7890

^а Київський національний університет культури і мистецтв, Київ, Україна

**МАГИСТЕРСКИЙ ФОТОХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ПРОЕКТ
«СЮРРЕАЛЬНОЕ СОВРЕМЕННОЙ ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТИ:
ЧЕЛОВЕКОМЕРНЫЙ КОНТЕКСТ»****Владимир Кукоренчук^{1а}, Антонина Гутевич^{2а}**

¹ заслуженный деятель искусств Украины, профессор кафедры кино-, телеискусства;
e-mail: vkukorencuk@gmail.com; ORCID: 0000-0002-0162-6596

² магистрант кафедры кино-, телеискусства;
e-mail: antonina.gutevich@gmail.com; ORCID: 0000-0002-0555-7890

^а Киевский национальный университет культуры и искусств, Киев, Украина

**MASTER'S ART PHOTO PROJECT
"THE SURREAL OF CONTEMPORARY REALITY:
A HUMANIZED CONTEXT"****Volodymyr Kukorenychuk^{1а}, Antonina Hutevych^{2а}**

¹ Honoured Artist of Ukraine, Professor of the Department of Cinema
and Television Arts; e-mail: vkukorencuk@gmail.com; ORCID: 0000-0002-0162-6596

² Master's Student, Cinema and Television Arts Department;
e-mail: antonina.gutevich@gmail.com; ORCID: 0000-0002-0555-7890

^а Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv, Ukraine

© Володимир Кукоренчук, Антоніна Гутевич, 2020

Фотографія № 1

«Хто ми є насправді?»

Камера \ об'єктив Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.**Налаштування:**

35 мм | F5.6 | ISO 1/800 | 1/160 с

Обробка зображення**в Adobe Lightroom Classic CC:**

- кадрування
- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Схема світлаДжерело світла для кадру:
денне світло від вікна.

Авторський задум фотографії № 1

Людина принципово відрізняється від тварин, наприклад, мурах, бджіл або навіть вищих мавп. Відрізняється своєю розумністю. Що це означає? По-перше, вся поведінка тварини обмежується тими рамками, які задані вродженою інстинктивною програмою. Якщо природа і залишила вищим тваринам можливість якоїсь адаптивної варіативності поведінки, в тому числі і передачі знань від більш досвідчених одноплемінників менш досвідченим, ця свобода все ж далеко не повна. Зазвичай, і вона обмежена рамками інстинктів, що визначають, зокрема, у кого і чому можна вчитися.

Кажуть, що доля кожної людини написана ще до її народження. І зростаючи, людина живе як по сценарію, не маючи змоги щось змінити в своєму житті. Але я вважаю, що кожен сам майстер свого майбутнього. Не можна сліпо довіряти всьому і плити за течією. Навіть найслабкіша людина здатна до великих подвигів.

Хто ми є насправді? Хто ми є справжніми? Ще в дитинстві ми починаємо натягувати на себе маски, ми формуємо один або кілька шаблонів, одягаємо на себе якийсь «камуфляж» і носимо його все життя. Нам в цьому допомагає родина, школа, друзі, колеги, та й просто пересічні люди, часто зовсім незнайомі. При цьому ми віримо в те, що це і є ми справжні. Поступово день за днем ми формуємо себе, підлаштовуємось під установки суспільства в якому живемо. І найсумніше при цьому, що ми йдемо від себе справжніх все далі і далі, ми забуваємо, якими ми є, ми втрачаємо себе, іноді назавжди. І цей невидимий «камуфляж» приростає до нас.

Іноді трапляється диво: ми в якихось ситуаціях раптом стикаємося з тим, що те, що ми є, це не ми. Це нав'язане нам кимось і колись, і ми навіть не пам'ятаємо точно, ким і коли. І ми не завжди перебуваємо в тому стані, щоб зіткнувшись з тим, хто ми не є, зрозуміти, хто ми є. А якщо навіть і зрозуміємо, раптово усвідомлюємо це, то немає абсолютно ніяких гарантій, що ми здатні прийняти себе справжніх, прийняти хоча б якусь частинку себе справжнього.

Сучасний світ не завжди здатний прийняти нас справжніх. Він прийме тільки щось справжнє, що йому вигідно. Він може прийняти тільки те, що здатне під нього підлаштовуватися, інше, чисте і світле, він без зволікання виплюне за борт навантаженого в ілюзорний світ людства. Потрібно мати неймовірну силу волі, щоб усвідомлюючи себе, не вигідного цього придуманому світу, залишитись справжнім.

Фотографія №2

«Самопізнання»

285

Камера \ об'єктив Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.**Налаштування:**

35 мм | F4 | ISO 1/160 | 1/80 с

Обробка зображення**в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості, тінювих зон
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться навпроти
від природного світла.

Авторський задум фотографії № 2

Життя – це вищий сенс пізнання самого себе, пошук свого існування – це духовна турбота кожної особистості. Наше життя дуже схоже на подорож – це шлях, який кожній людині судилося пройти від народження до останніх днів свого життя. Людина завжди повинна впевнено йти вперед у майбутнє, не зупинятися на своєму короткому шляху та берегах життєвих проблем.

Людині варто насолоджуватися моментами життя і пам'ятати, що лише справжні почуття зроблять нас щасливими. Кожній людині варто навчитись бути щасливою. А вміти жити, і є сенс нашого життя, це бажання дарувати добро іншим людям, робити щасливими своїх близьких людей. Самопізнання – це вивчення людиною своїх фізичних і психічних особливостей, виявлення власних інтересів і схильностей, осмислення себе, як особистість.

Якщо говорити коротко і простою мовою, самопізнання – це пізнання свого істинного «Я». Я сподіваюся, що це визначення для Вас більш зрозуміле. Вважаю, що процес пізнання самого себе більшою мірою здійснюється усвідомлено, ніж несвідомо. Адже самопізнання відбувається через конкретні результати, оцінки, окремі образи самого себе в різних умовах, а також через думки оточуючих людей і порівнювання себе з ними. Найцікавіше те, що людина може оцінювати себе як адекватно, так і неадекватно.

Особистість здатна створити такий образ самого себе (і навіть повірити в нього), який взагалі не відповідає дійсності, внаслідок чого відбуваються конфлікти з реальністю. Найдоступнішим методом самопізнання є спостереження і пізнання інших людей. Людині властиво давати іншим людям характеристики, з'ясовувати мотиви їх поведінки. В результаті цього людина порівнює себе з іншими людьми, і це дозволяє знайти свої відмінності від них. Адекватна оцінка самого себе навіпаки, призводить до більш вдалого пристосування до світу й оточуючих людей.

Фотографія №3**«Картина світу»****Камера \ об'єктив**

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування тінювих зон
- кольорокорекція

**Налаштування:
(фотоколаж в Adobe Photoshop)**

Фото № 1 (листя)

35 мм | F4 | ISO 250 | 1/100 с

Фото № 2 (сміття)

35 мм | F6.3 | ISO 200 | 1/100 с

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться
на природному освітленні.

Авторський задум фотографії № 3

Картина світу – це зображення світу, яке не обмежене лише космосом. І навіть природа з історією в їх взаємопроникненні не вичерпують світу. «При слові «картина» ми думаємо перш за все про зображення чогось. Картина світу буде тоді відповідно полотном суцього в цілому. Картина світу, однак, говорить про більше. Ми маємо на увазі тут сам світ, саме його, суще в цілому, як воно стає визначальним для нас... Картина світу, означає таким чином не картину, що зображає світ, а світ, який розуміється у сенсі такої картини... Де справа доходить до картини світу, там виноситься кардинальне рішення стосовно суцього в цілому. Буття суцього шукають і знаходять у представленні суцього.

Більшість з нас, яке б місце в житті ми не займали, знаходиться в найбільшому сум'ятті, якщо ж ми не відчуваємо цього сум'яття, то принаймні повинні відчувати, тому що тиск різних світових подій і неконтрольованих історичних процесів, що відбуваються навколо нас, штовхає нас у вузьку колію, де зона свободи стає все менше і менше. Оскільки кожен з нас шукає виходу з цього сум'яття, хаосу і нещастя, ми приєднуємося до різних політичних і релігійних рухів. Ми слідуємо за їх вождями і сподіваємося знайти рішення численних проблем, що обтяжують наше життя. Ми знаходимося в сум'ятті, і тому ми намагаємося знайти когонебудь, хто вивів би нас з цього сум'яття і нещастя. Мені здається, що ми лише з великим небажанням звертаємося до самих себе з тим, щоб безпосередньо досліджувати проблему. Нам потрібен хтось, хто дасть нам готове рішення, нам потрібна система, філософія, гуру, вождь, який розв'яже наші проблеми і призведе до внутрішнього миру і спокою.

Фотографія № 4

«Беззахисність»

289

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

35 мм | F3.5 | ISO 125 | 1/125 с

Обробка зображення

в Adobe Lightroom Classic CC:

- редагування тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
денне світло від вікна.

Авторський задум фотографії № 4

Уявіть, що ви йдете вулицями міста, в якому абсолютно немає жодної людини, жодної машини, нічого живого, крім дивовижного і завжди справжнього, чудової природи. Спробуйте зробити це вранці, коли спить величезне місто. При цьому уявіть, що люди не сплять, а їх просто немає, зовсім немає. Як ви себе будете відчувати? Важко уявити, чи не так?

Приблизно так і відчуває себе людина, яка пізнаючи себе, намагається бути вірною собі справжній. Вона абсолютно захована в незрозумілі думки, зображені за допомогою пакету, який допомагає створити сюрреалістичний образ, розмитий та не точний. Руки підняті догори, що символізує беззахисність та нестачу сил вирватися одному.

Фотографія № 5

«Від себе якнайдалі»

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:
35 мм | F13 | ISO 800 | 1/100 с

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- кадрування
- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла
Джерело світла для кадру:
денне світло від вікна.

Авторський задум фотографії № 5

Пізнання себе починається в ранньому віці, коли дитина має певні схильності до того чи іншого заняття. Саме ми справжні абсолютно не потрібні існуючій системі, існуючому світу. Система боїться нас таких, тому що саме такі, справжні, не сплячі, ми здатні будемо побачити всю навколишню брехню, ми будемо здатні вийти з системи і змінити цей світ. І тому використовується класичний хід – залякування і нав'язування, бо наша система ні в якому разі не хоче втрачати рабів – споживачів, які живуть в страху і нездатних думати самостійно. Тому і доторкнувшись до себе, людина біжить від себе знову якнайдалі, адже не кожен здатний пройти свій шлях.

Фотографія № 6

«Провина за все»

Камера \ об'єктив
Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:

- кадрування
- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Налаштування:
(фотоколаж в Adobe Photoshop)
Фото № 1 (сміття)
35 мм | F9 | ISO 100 | 1/200 с
Фото № 2 (хлопчик)
35 мм | F4 | ISO 500 | 1/400 с

Схема світла
Джерело світла для кадру:
денне світло.

Авторський задум фотографії № 6

Дитину постійно за щось сварять, її дії засуджуються, негативно підкреслюються, щоб викликати почуття провини. Все це супроводжується якимись образливими словами на адресу самої дитини або її вчинків.

В результаті у дитини в голові встановлюється програма, що вона все робить не так, неправильно, погано. Внаслідок чого у неї з'являється почуття провини за все, за свою поведінку і навіть існування. З цим почуттям провини така дитина рухається далі по життю.

Фотографія № 7

«Духовна криза»

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:

- кадрування
- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Налаштування:

(фотоколаж в Adobe Photoshop)

Фото № 1 (листя)

35 мм | F8 | ISO 1250 | 1/60 с

Фото № 2 (хлопчик)

35 мм | F4 | ISO 200 | 1/1600 с

Схема світла

Джерело світла для кадру:
денне світло від вікна.

Авторський задум фотографії № 7

Сучасне людство перебуває в стані духовної кризи. Криза має в своїй основі відмову суспільства, перш за все, від традиційних цінностей, що існували століттями і слугували духовними скріпами. Відбувається переформування свідомості, перш за все молоді згідно з духом суспільства постмодернізму. Відзначимо, що процес цей був поступовим: з розвитком суспільства змінювалися деякі цінності та ціннісні орієнтири, які регулюють поведінку і окремих індивідуумів, і груп людей. Так, в античну епоху індивід не відокремлює себе від соціального середовища, він усвідомлює свою приналежність до держави і будує своє життя, орієнтуючись на досягнення суспільного блага. Будь-які події, що відбуваються в суспільстві, є значущими тією чи іншою мірою. Будь-яке явище виконує свою роль і накладає відбиток на подальший хід і розвиток соціуму.

Фотографія № 8, №9

«Матеріальна залежність»

Камера \ об'єктив
Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:
(фотоколаж в Adobe Photoshop)

Фото № 1 (листя)

35 мм | F8 | ISO 1250 | 1/60 с

Фото № 2 (сміття)

35 мм | F13 | ISO 100 | 1/600 с

Фото № 3 (хлопчик)

35 мм | F2.8 | ISO 200 | 1/400 с

Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:

- кадрування
- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
денне світло від вікна.

Авторський задум фотографій № 8, № 9

Матеріальна залежність є дуже актуальна на сьогодні. Загалом, мова піде про суспільство споживання. Якщо ми хочемо, щоб особистість розвивалася, а матеріальне і духовне було в гармонії, то над цим потрібно замислюватися якраз в сім'ї. Зараз звідусіль – з екранів телевізорів, в розмовах дорослих чується одне – гроші: у когось їх більше, у когось менше, купити, придбати, бути кращим за інших, одягатися, дозволити собі те, що не можуть інші тощо. Все це постійно обговорюється не тільки вдома, але і в навчальних закладах.

Суспільство наскрізь просочилося матеріалізмом, і діти як губки вбирають його. Людина не може гармонійно розвиватися в суспільстві споживання. Адже споживач не буває ситим, а споживча філософія ілюзорна. Споживач не живе сьогоднішнім днем, він живе майбутнім – він весь час щось хоче придбати. Людина, в якій закладена така програма, руйнує себе як особистість. Споживач не буває щасливий.

Фотографія № 10

«Бути як в житті»

Камера \ об'єктив
Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:

- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

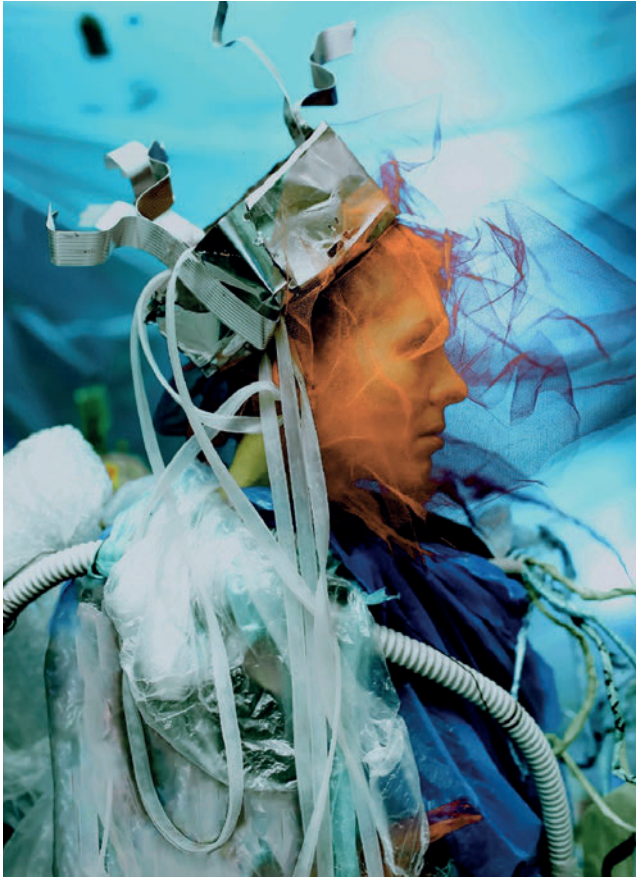
Налаштування:
(фотоколаж в Adobe Photoshop)
Фото № 1 (листя)
35 мм | F9 | ISO 100 | 1/200 с
Фото № 2 (дівчина)
35 мм | F4 | ISO 100 | 1/400 с

Схема світла
Джерело світла для кадру:
денне світло від вікна.

Авторський задум фотографії № 10

«Бути як в житті» тепер реалізується шляхом впровадження в процес художньої творчості сучасних комп'ютерних технологій. Комп'ютер, як продовження руки художника, замінює традиційний пензлик і палітру. Колись такий прийом був відкритий Ван Гогом, коли знаменитий художник відкинув пензлик і палітру, бажаючи встигнути до заходу сонця завершити розпочатий на пленері сюжет шляхом прямого видавлювання фарби з тюбика на полотно. Комп'ютер багаторазово розширив можливості художника працювати в такій манері. У цій ситуації стає вкрай важливим розділити те, що належить машині, і те, що залишається у людини, дозволяючи зберегти її родову ідентичність з боку здатності мислити і творити. Потребуватиме серйозного філософського осмислення і той факт, що електронні образи комп'ютерного мистецтва неможливо зрозуміти в рамках звичайної земної логіки предикативних змістовних суджень. Все, що ми маємо під руками з метою розшифровки і логічного пояснення таких загадкових симулятивних образів – це судження, засновані на тавтології. Таку віртуальність навіть не можна назвати вигадкою, бо її нема з чим порівнювати, немає точки відліку. Але при цьому віртуальні образи сучасного анімаційного та ігрового кінематографа, засновані на особливих технологіях сканування зображень, відрізняються ідеальною впорядкованістю формоутворення. Позбавлені реальних просторово-часових вимірів і змістовно порожні, вони надзвичайно активні, яскраві та привабливі.

Фотографія № 11

«Раб впливів»

Камера \ об'єктив
Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:
35 мм | F6 | ISO 160 | 1/80 с

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла
Джерело світла для кадру:
спалах Canon 365X.

Авторський задум фотографії № 11

Людина – раб різних впливів, і тому, безумовно, необхідно зрозуміти ці впливи, це тиск на людину, якщо вона хоче зрозуміти себе, бо є продуктом цих впливів.

Людина – продукт не тільки своїх батьків, але й тисячі вчорашніх днів, тисячі поколінь, вона продукт усього людства. Якщо хтось розуміє це, життя стає надзвичайно нудним, нескінченною боротьбою без особливого значення, і виникає філософія розпачу або ж філософія задоволеності речами такими, якими вони є, що становить просте прийняття існування. Все це здається абсолютно очевидним.

Люди повинні бачити той факт, що вони і є світ, що без зміни в них самих, без повної революції розуму, революції шляхів мислення вони не можуть досягти фундаментальних змін в світі. Особливо, в такий перенаселеній країні, як Індія, люди повинні почати з самих себе. Повинна відбутися революція в їхніх відносинах до людей і речей навколишнього їх світу. Добродесність розквітає у відносинах між людьми, якщо вони не розуміють, що таке чеснота, всі їхні соціальні реформи і незліченні зовнішні зміни приведуть тільки до нових нещастя у край поверхневому існуванні. Але людина схильна до самообману, люди намагаються захиститися від жорстких умов дійсності. Щоб виростити дерево, потрібно його спочатку посадити, а потім довгі роки доглядати за саджанцем. Людині потрібні мрії, в них так багато солодкого. Жити в мріях, купатися в золоті і нічого не робити – ось чого хочуть мільйони людей, у яких за душею ні гроша і відсутнє будь-яке бажання працювати.

Фотографія № 12

«Занурення»

Камера \ об'єktiv
Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування насиченості
- кольорокорекція

Налаштування:
35 мм | F4.5 | ISO 1250 | 1/100 с

Схема світла
Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться
на природному освітленні.

Авторський задум фотографії № 12

Сюрреальна реальність, Інтернет, нейронні мережі, штучний інтелект... Розвиток інформаційних технологій занурює і наш простір, і наші тіла в нескінченні потоки нових даних. У світі інформаційного надлишку стають особливо важливі механізми, що визначають шляхи поширення інформації. Згодом редакторські функції будуть переходити від людей до алгоритмів, що визначає хто, що і коли побачить.

Тренди, історії успіху, нові технології, наукові відкриття – це не тільки спосіб задовольнити свою цікавість, але й інформація, необхідна для успішного виживання в постійно мінливому світі.

Вектор багатокультурності і постійний рух по світу робить все більш гострими питання хто я і навіщо я. Ці питання необхідні для рефлексії над власною ідентичністю та спільнотами, до яких ми належимо. Людські «я» більше не оформлені фізичними суверенними кордонами в рамках національних держав. Майбутні медіа повинні стати ресурсом нових типів ідентичності.

Вони повинні дозволяти знайти себе і свою спільноту в просторі інформаційних потоків, запропонувати якір в плінності сучасного світу, стати точкою опори для тих, хто перебуває в постійному русі. Але і цього недостатньо. ЗМІ майбутнього повинні також стати і ресурсом смислів, що визначає напрямок руху і таким, що відповідає на питання навіщо я.

Так чи інакше попит на медіа буде визначатися тим, чи здатні вони виконувати функції в контексті майбутніх викликів. Вектор зміни ролі ЗМІ можна визначити як перехід від механізму формування визначеності, де медіа надають продукт «зрозумілої картини світу», до механізму життя в невизначеності, де медіа – це жердина в руках еквілібриста, що дозволяє зберегти баланс під час подорожі по канату по світу складності і плінності. А значить медіа майбутнього, повинні будуть щодня давати відповіді на питання хто ми є, чому ми є і навіщо ми є.

Негативний вплив на підсвідомість мають і деякі програми радіо. Тобто на психіку впливає не лиш побачене, а й почуте. Вже виявлені закономірності впливу звуків на людей залежно від віку, професії і навіть статі. Майже кожна людина інтуїтивно відчуває, що є приємна музика, яка заспокоює, лікує, а є така, що навпаки пригнічує або дратує, загалом погіршує не тільки психічний, й фізичний стан. До речі, кожний звук породжує хвильовий імпульс, що вибірково впливає на певний ген. А якщо одночасно подразнювати органи чуття людини не тільки звуковими, але й світловими імпульсами? Є значна кількість людей, у яких засоби масової інформації можуть не тільки спровокувати прояв деструктивного інстинкту, але й активізувати до небезпечної межі так звану вільно плаваючу тривогу у психічно хворих осіб. Зокрема збудливі психопати, відзначаючись підвищеною дратівливістю, дуже бурхливо реагують навіть на незначний зовнішній подразник. У такому стані вони здатні не лише почати конфліктувати з оточуючими, а й скоїти злочин.

Фотографія № 13

«Програти в життя»

305

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Налаштування:

35 мм | F4 | ISO 250 | 1/100 с

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться
на природному освітленні.

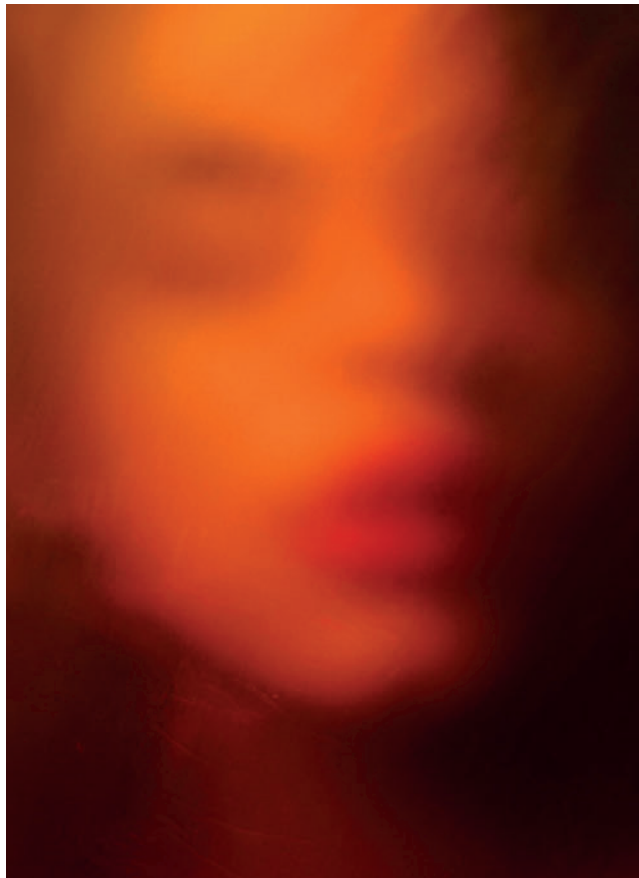
Авторський задум фотографії № 13

Займатися не улюбленою справою – це програти в життя. У кожної людини є два головних напрямки в житті: це особисте життя та професійна реалізація. Все, чим людина займається, так чи інакше можна віднести до цих двох напрямів.

Метафорично це можна порівняти з тим, що у людей є дві ноги, про важливість яких годі й казати – вона очевидна. Так само значимі в житті людини сім'я і робота. Коли в житті щось не виходить, наприклад, не складаються стосунки в родині – людина стурбована, тривожна, їй важко бути максимально ефективною на роботі. Те ж саме можна сказати про професійну реалізацію. Якщо на роботу людина йде як на Голгофу, то навряд чи можна говорити про те, що вона щаслива.

Щоб відчувати себе повноцінною, людина всіляко прагне до того, щоб обидві ноги були здорові. Коли ж одна нога хвора або травмована, людина кульгає, хода її змінюється. Навіть якщо вона рано чи пізно адаптується, то навантаження на другу ногу зростає. З тієї ж причини для кожного важливо створити повноцінну власну сім'ю і знайти таку професію, яка максимально дозволить реалізувати себе в цьому житті.

Фотографія № 14

«Творіння»

307

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

35 мм | F2 | ISO 250 | 1/30 с

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування насиченості
- кольорокорекція

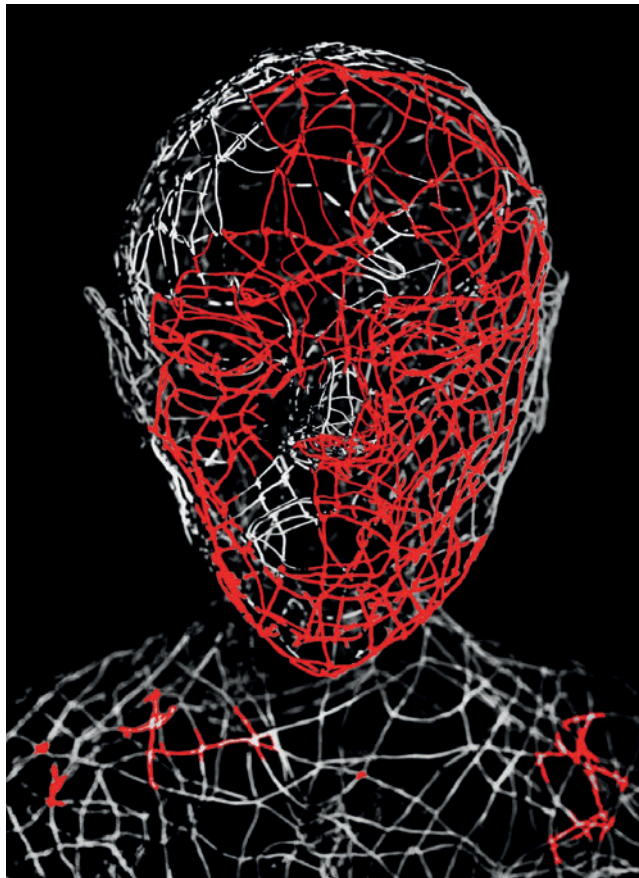
Схема світла

Джерело світла для кадру:
освітлення за допомогою лампи.

Авторський задум фотографії № 14

Ви, як душа, бачите своє творіння між втіленням, бачите свою форму, і тільки ви визначаєте, наскільки точно вона відображає ваш первинний задум. І якщо є ділянки, які ви хочете виправити, ви можете взяти частинами, або тільки вибраного, в певне втілення, і працювати над своїм творінням відповідно до своїх можливостей, відповідно до своїх налаштувань і якостей, обраними вами для подолання випробувань. Випробувань, як ви їх можете визначати для себе у втіленні, але не в вашому божественному стані розуму. Там ви знаєте, що випробувань ніяких немає – ви просто дивитесь багатимірний фільм з множинним спектром сприйняття. Всесвіт же просто відображає для вас все те, що ви вибираєте для себе, пам'ятаєш? Допомагаючи подолати страхи іншим, ти розумієш, як подолати власні страхи. Але ти і сама це знаєш. Як наш друг відповідає на питання людям, що входять в його життя, і таким чином він відповідає на свої власні питання, так і кожен з вас має можливість через свій рід діяльності пройти шлях пізнання себе самого.

Фотографія № 15

«Спустощення»

309

Камера \ об'єктив Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.**Налаштування:**
35 мм | F4 | ISO 160 | 1/80 с**Обробка зображення****в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості, тінювих зон, контрастності та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла
Джерело світла для кадру:
спалах Canon 365X.

Авторський задум фотографії № 15

Буває так, що події навколо нас розгортаються так швидко і стрімко, що ми відчуваємо себе спустошеними. Коли все цікаве відбувається без нас. Коли життя пролітає повз нас і ми не встигаємо його наздогнати. Подій і справ так багато, що ми їх ще помічаємо, фіксуємо, але от якось розумно на них реагувати не виходить. І ми відчуваємо себе зайвими на цьому чужому святі життя.

Буває так, що ми сповнені ідей, планів й енергії і готові згорнути гори. Ми щось робимо, кудись біжимо, весь час чимось зайняті, але є чітке відчуття, що це біг по колу. Насправді попри всі наші зусилля, світ навколо залишається тим самим, нічого не змінюється. Створюється враження, що ми загрузли в якомусь болоті, і чим більше біжимо, тим глибше в ньому тонемо.

Фотографія № 16

«Самогубство»

Камера \ об'єktiv

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.Налаштування:
35 мм | F4 | ISO 160 | 1/80 сОбробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:

- редагування яскравості та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла
Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться навпроти від
природнього світла з вікна.

Авторський задум фотографії № 16

Людська форма активного ставлення до світу, основним змістом якого є руйнація існуючих об'єктів і систем, які можуть бути спрямовані і на саму людину, що виявляється у руйнації особистості до крайньої її форми – самогубства. Деструкція виявлення хаосу, що завжди присутня в людській природі, і може бути як кінцевою метою діяльності, так і супроводжувати діяльність, що має креативну мету. Щоб зрозуміти, чому окремих індивід прагне саморуйнування, що суперечить фундаментальному закону життя – інстинкту самозбереження, треба звернутись до природи людини. На відмінну від тварини людина багато пожертвувала життям заради самоствердження, збереження особистості чи групової гідності. Хтось, аби зберегти життя, йде на підлість та зраду, хтось урятовує людей ціною власного життя, а хтось втрачає сенс життя чи вбиває себе та інших. Людина є єдиною істотою, яка не пристосована до свого середовища. Відзначають, що індивід у хворому суспільстві – це хвора реальність, яка корелює з таким самим суспільством.

Фотографія № 17

«Агресія»

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

35 мм | F4 | ISO 120 | 1/100 с

Обробка зображення

в Adobe Lightroom Classic CC:

- редагування яскравості, тінювих зон та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
фотографія зроблена
на природньому освітленні.

Авторський задум фотографії № 17

Агресія може бути дуже повільною і непомітною (коли людина «пливе за течією» і нарощує ентропію), хоча психоаналітиків цікавили більш «прискорені» і патологічні варіанти. Зрозуміло, що найяскравіші прояви саморуйнування – це агресія і аутоагресія (тобто спрямована на себе), пряма або непряма.

Який саморуйнування має стосунок до саморозвитку? Всі світові релігії говорять про те, що віра є смерть «старого чоловіка» і народження «нової людини». Православні аскети говорять про «руйнуванні твердині гріха», маючи на увазі упокорення та усунення гріховних пристрастей. Буддисти кажуть про позбавлення від «Я», як від механізму, що підтримує ілюзію реальності, але на ділі прив'язує нас до колеса сансари.

Вважається, що «ламати себе» треба тоді, коли протягом довгого часу виникає розсинхронізація потоку зовнішніх подій і нашого внутрішнього світовідчуття. Це досить тонке і інтимне екзистенціальне переживання.

Фотографія № 18

«Досвід мистецтва»

315

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

35 мм | F4 | ISO 160 | 1/80 с

**Обробка зображення
в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться навпроти від
природного світла з вікна.

Авторський задум фотографії № 18

Почуття людини передають важливу інформацію про його середовище і благополуччя, відображають сприйняття реальності і допомагають більш точно осмислювати і систематизувати інформацію про цю реальність. Звільнення людини – феномен катарсису як вищого типу естетичної реакції. Традиційно тлумачити в класичній теорії як чисто естетичний феномен сьогодні, катарсис знаходить соціальні характеристики. У зв'язку з цим виникають питання про долю катарсису як закону художньої діяльності і про його соціальний вимір.

Актуальність проблеми зумовлена складністю пошуку сучасною людиною нових форм своєї суб'єктності в обставинах звуження можливості бути активним суб'єктом пізнання і перетворення соціальної реальності. Сьогодні на перший план виходять мотиви не стільки перероблення, скільки розуміння життя. В рамках художньо-естетичної картини світу людина намагається будувати своє життя, використовуючи досвід мистецтва. У такій ситуації сама здатність відчувати вищі естетичні почуття, вже несе в собі глибокий соціальний зміст. Цей сенс поглиблюється ще й за рахунок того, що катарсис як вищий тип естетичної реакції здійснює деконструкцію внутрішнього світу людини, забезпечуючи його складність і динамічність. Саме переживання викликає певну внутрішню роботу в людині.

Фотографія № 19

«Життя – дзеркало»

317

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

35 мм | F4 | ISO 160 | 1/80 с

Обробка зображення**в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості, тінювих зон та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться навпроти
від природного світла з вікна.

Авторський задум фотографії № 19

Все життя – велике дзеркало, а в ньому відбивається і ставлення людей до самих себе, і ставлення до інших, і світу загалом. Люди отримують в цьому житті тільки те, у що вірять. Те, в чому глибоко переконані. І якщо людина не приймає і не любить саму себе, то навколишній світ відповідає їй тим самим. Неприйняття себе не дає людям будувати ефективну комунікацію з оточенням і бути щасливими. Неприємності ходять компанією. У поганому настрої люди ніби притягують конфлікти, проблеми та неприємності.

Важливо вчитися перетворювати слабкості в силу, позбавлятися від розчарувань шляхом прийняття відповідальності за все, що відбувається. Зміни повинні початися зсередини, зі способу мислення, конструктивного самосприйняття, способу реагувати на обставини і вчинки інших людей, і з того, як дозволяти подіям впливати на себе. Нарешті, з думки про самого себе і про свої здібності.

Фотографія № 20

«Я»

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Обробка зображення**в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості та насиченості
- кольорокорекція

Налаштування:

35 мм | F4 | ISO 160 | 1/80 с

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходиться навпроти
від природного світла.

Авторський задум фотографії № 20

Всі ці хитрощі нашого «Я» так марні, вони абсолютно не вирішують наших проблем. Тільки незрілий розум, який не знає, що таке любов, не вдихає глибоко аромат скорботи, тільки такий розум тікає до цих тривіальних, які являють собою порожні забави розуму. Ви знаходите гуру, йдете в храм, схиляєтесь перед образом, і це дає вам тимчасове полегшення. На жаль, вас дуже легко задовольняють ці тимчасові заходи, і ви намагаєтесь перетворити їх в постійні, розвиваючи в собі звичку відданості, звичку проходження за гуру, за політичним вождем або будь-яким іншим авторитетом. Прямуєте ви за авторитетом в політиці або релігії: це завжди, без сумніву, є зло, тому що слідувати за будь-ким значить бажати безпеки, а розум, який шукає безпеки, заперечує мінливість життя. Життя, очевидно, є непостійним. Немає в світі нічого постійного, крім звички нашого мислення, наших ідей. Ми схоплені цими звичками, і якщо ми руйнуємо одну звичку, то негайно створюється інша, також прагне до стабільності. Ми завжди уникаємо центральної проблеми, якою є ми самі.

Фотографія №21

321

«Від рабства до свободи»

Камера \ об'єктив Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.**Налаштування:**

35 мм | F6 | ISO 125 | 1/125 с

Обробка зображення**в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості та насиченості
- кольорокорекція

Схема світлаДжерело світла для кадру:
за допомогою природного освітлення.

Авторський задум фотографії № 21

У самопізнанні та творчій активності людини виявляється її прагнення до самореалізації. Сутність перетворення праці в першу життєву потребу полягає у перевтіленні її (праці) у творчий процес, у формуванні потреби в ній, як у творчості. Звідси виходить, що етичною стороною творчості виступає активна життєва позиція людини, її зацікавлене ставлення до праці, коли вирішальним стимулом є сама діяльність, як необхідна, внутрішня потреба людини у виявленні та реалізації власних сутнісних сил. Сенс людського життя – в дії, в активності, у творчості; усі досягнення світової цивілізації і сам поступ історії виступають результатом творчої дії, творчої активності людей, їхньої енергії, наполегливої праці, в якій виявляється їхня «поєднанність».

Людина переходить від рабства до свободи, від роздробленості до цілісності, від безособовості до особистості, від пасивності до творчості, тобто переходить до духовності. Цей світ є світ об'єктивації, відчуженості і ворожнечі, закону. «Інший» світ є світ духовності, свободи, любові, спорідненості. Інша ілюзія свідомості полягає в тому, що відносини між двома світами розуміються, як абсолютна трансцендентність. При цьому перехід з одного світу в інший пасивно очікується і активність людини не відіграє ролі. Насправді інший світ, світ духовності, не тільки очікує, але творить себе і людською творчістю, є творче перетворення світу. Це є духовна революція. «Інший» світ не може бути створений тільки людськими силами, але і не може бути створений без творчої активності людини.

Фотографія № 22

«Щастя»

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

(фотоколаж в Adobe Photoshop)

Фото № 1 (листя)

35 мм | F5 | ISO 125 | 1/125 с

Фото № 2 (дівчина)

35 мм | F2.8 | ISO 100 | 1/100 с

Обробка зображення

в Adobe Lightroom Classic CC:

- редагування яскравості, тінювих зон та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкти зйомки знаходились
на природному освітленні.

Авторський задум фотографії № 22

Кожна людина хоче бути щасливою, шукає щастя. Та далеко не кожен здатний відповісти на питання, що таке щастя. Справді, це філософське питання, і відповідь на нього не може бути однозначною. Відомий український філософ Григорій Сковорода теж робить спробу пояснити поняття щастя і робить це відповідно до свого філософського сприймання життя загалом та природи людини зокрема.

З розумінням Сковородою поняття про людське щастя та спорідненість пов'язана і його педагогічна теорія. Свої педагогічні погляди митець виклав у трактатах «Благодарний Еродій» та «Вбогий жайворонок».

Кожному з нас слід осмислити, у чому полягає його особисте життєве призначення, його спорідненість, у чому він може віднайти своє щастя.

Фотографія №23

«Екологічна криза»

325

Камера \ об'єктив

Canon 6D \
Canon 35 mm f/1.4.

Налаштування:

35 мм | F4 | ISO 125 | 1/125 с

Обробка зображення**в Adobe Lightroom Classic CC:**

- редагування яскравості, тінювих зон та насиченості
- кольорокорекція

Схема світла

Джерело світла для кадру:
об'єкт зйомки знаходить з лівої сторони
від природного світла.

Авторський задум фотографії № 23

Сучасна екологічна криза – це свідчення того, що людство займається в основному «неспорідненою» працею і ще не усвідомило роль «спорідненої» праці, пов'язаної з суттю самої людини. Тільки на основі пізнання людиною своїх природних здібностей – своєї функції в природі, можна перейти на перспективну траєкторію розвитку.

